



# MONITORUL OFICIAL

## AL

### ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 966

PARTEA I  
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 15 noiembrie 2018

#### SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
<b>DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE</b>	
Decizia nr. 499 din 17 iulie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 178 alin. 2 din Codul penal din 1969 și ale art. 192 alin. (2) fraza întâi din Codul penal .....	2-6
<b>HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI</b>	
891. — Hotărâre privind aprobarea contribuției voluntare a României la Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE), din bugetul anual aprobat al Ministerului Justiției, în vederea finanțării participării României, prin Ministerul Justiției, într-un proiect de asistență tehnică privind conformitatea legislației naționale cu prevederile Convenției OCDE privind combaterea mituirii funcționarilor publici în cadrul tranzacțiilor comerciale internaționale .....	6
<b>ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE</b>	
6.026. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, pentru modificarea și completarea reglementării tehnice „Normativ privind securitatea la incendiu a construcțiilor, Partea a II-a — Instalații de stingere”, indicativ P 118/2-2013, aprobată prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 2.463/2013 ....	7-15
<b>ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI</b>	
185. — Ordin pentru modificarea Clauzelor obligatorii din contractele pentru prestarea serviciilor în vederea realizării lucrărilor de racordare la rețelele electrice de interes public, aprobate prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 95/2018 .....	15-16
186. — Ordin privind modificarea Clauzelor obligatorii din contractele pentru prestarea serviciilor în vederea realizării lucrărilor de racordare la sistemul de distribuție/transport a/al gazelor naturale, aprobate prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 96/2018 .....	16

**DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE****CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 499**

din 17 iulie 2018

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 178 alin. 2 din Codul penal din 1969 și ale art. 192 alin. (2) fraza întâi din Codul penal**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror  
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 178 alin. 2 din Codul penal din 1969 și ale art. 192 alin. (2) din Codul penal, excepție ridicată de Monica Dumitrașcu în Dosarul nr. 5.206/303/2013 (721/2016) al Curții de Apel București — Secția I penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.176D/2016.

2. La apelul nominal, pentru autoarea excepției, răspunde apărătorul ales, Mihaela Soare, cu împuternicire avocațială la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul apărătorului autoarei excepției, care solicită admiterea acesteia. Susține astfel că dispozițiile art. 178 alin. 2 din Codul penal din 1969 și ale art. 192 alin. (2) din Codul penal încalcă principiul legalității, întrucât sintagma „măsuri de prevedere pentru exercițiul unei profesii sau meserii” este neclară și imprevizibilă. Chiar dacă în anumite domenii, cum ar fi cel rutier și cel al construcțiilor, există norme legale cu privire la desfășurarea activităților specifice, în alte domenii — așa cum este cel medical — aplicarea legii ajunge să se facă prin analogie, întrucât noțiunea de „măsuri de prevedere” nu se bucură de o definiție în legea penală. Referitor la jurisprudența în materie a Curții Constituționale apreciază că soluțiile și considerentele deciziilor nr. 861 din 10 iulie 2008, nr. 598 din 12 iunie 2012 și nr. 772 din 15 decembrie 2016 nu sunt aplicabile în prezenta cauză.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale cu privire la incidența în domeniul rutier a acestei forme agravate a infracțiunii de ucidere din culpă. Totodată, arată că dispozițiile de lege criticate au aplicabilitate generală și vizează culpa profesională, care, în domeniul medical, îmbracă forma culpei medicale. Așa cum a statuat și Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa, normele juridice trebuie să aibă o formulare generală, interpretarea și aplicarea lor depinzând de practică. Or, persoanele care desfășoară activități medicale sunt profesioniști care au obligația de a cunoaște prescripțiile din domeniu.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 9 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 5.206/303/2013 (721/2016), **Curtea de Apel București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 178 alin. 2 din Codul penal din 1969 și ale art. 192 alin. (2) din Codul penal.** Excepția a fost ridicată de Monica Dumitrașcu cu ocazia soluționării unei cauze penale privind trimiterea în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni de ucidere din culpă, prevăzută și pedepsită de dispozițiile art. 178 alin. 2 din Codul penal din 1969, respectiv de cele ale art. 192 alin. (2) din Codul penal.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține, în esență, că textele de lege criticate — care reglementează varianta agravată a uciderii din culpă săvârșite ca urmare a nerespectării dispozițiilor legale ori a măsurilor de prevedere pentru exercițiul unei profesii sau meserii ori pentru efectuarea unei anumite activități — încalcă principiul legalității, egalitatea în drepturi, dreptul la un proces echitabil, legalitatea pedepsei, precum și dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică. Astfel, arată că normele criticate sunt lipsite de claritate și previzibilitate, deoarece, din modul de definire a acestei variante agravate a infracțiunii de ucidere din culpă, nu poate fi determinată cu exactitate conduita care constituie elementul material al respectivei modalități normative a infracțiunii în discuție. Incriminarea criticată are un caracter general, astfel că acțiunile și inacțiunile — raportate la activitățile pe care le desfășoară un practicant al unei profesii sau meserii — pot fi menționate în cuprinsul altor acte normative decât legea penală sau în fișa postului ori pot fi situații de fapt, nereglementate în scris. Așadar, dispozițiile art. 178 alin. 2 din Codul penal din 1969 și ale art. 192 alin. (2) fraza întâi din Codul penal au un caracter ambiguu, existând posibilitatea ca activitatea avută în vedere să fie reglementată de către o altă autoritate decât cea legislativă. Faptul că legiuitorul nu a reglementat, în mod expres, prin dispozițiile de lege criticate, măsurile de prevedere concrete — a căror încălcare de către persoana care exercită o profesie sau o meserie are drept consecință aplicarea unei pedepse penale — creează premisele unor interpretări subiective și ale unor abuzuri. Consideră că în modul de interpretare de către procurori a sintagmei „nerespectarea măsurilor de prevedere pentru exercițiul unei profesii sau meserii” există o modalitate ideală, perfectă de îndeplinire a unui act, cunoscută doar de către procurorul de caz — care ar putea să nu fie împărțită de judecătorul cauzei — și care nu este cunoscută de persoana care trebuie să respecte acele măsuri de prevedere. Ca atare, aceasta din urmă nu cunoaște conduita ideală căreia ar trebui să i se conformeze, dar, cu toate acestea, este trasă la răspundere penală pentru o faptă pedepsită extrem de grav. Apreciază că lipsa de corelare între prevederi reglementate în legi speciale este de natură să genereze confuzii, incertitudine și dificultăți în ceea ce privește interpretarea și aplicarea acestora. Susține că viciile de redactare a normei criticate determină încălcarea dreptului la un

proces echitabil, deoarece reținerea existenței infracțiunii este făcută de instanță în mod arbitrar, în funcție de aprecieri subiective. Totodată, textele de lege criticate determină și încălcarea principiului nediscriminării, deoarece același act poate fi interpretat de un procuror ca fiind corespunzător, iar de un altul ca defectuos. De asemenea, arată că, potrivit reglementării actuale, având în vedere că nu există criterii obiective de diferențiere, nerespectarea măsurilor de prevedere pentru exercițiul unei profesii sau meserii poate constitui și abatere disciplinară, precum și faptă ilicită, care atrage răspunderea civilă delictuală. Prin urmare, este posibil ca o persoană care încalcă reguli de conduită stabilite prin lege să nu răspundă penal, iar o persoană care nu respectă anumite măsuri de prevedere — indiferent dacă sunt prevăzute și unde sunt prevăzute — să răspundă penal. Invocă în acest sens și considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 405 din 15 iunie 2016.

**7. Curtea de Apel București — Secția I penală** nu și-a exprimat opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

8. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile de lege criticate sunt clare, accesibile și previzibile. Invocă în acest sens jurisprudența Curții Constituționale, potrivit căreia orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite cerințe calitative, printre care și previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și de clar pentru a putea fi aplicat. Astfel, formularea cu o suficientă precizie a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat (deciziile Curții Constituționale nr. 903 din 6 iulie 2010, nr. 743 din 2 iunie 2011, nr. 1 din 11 ianuarie 2012 și nr. 146 din 12 martie 2015). Desigur, este dificil să se adopte legi redactate cu o precizie absolută, dar și cu o anume suplețe, însă caracterul mult prea general și, uneori, chiar eliptic nu trebuie să afecteze previzibilitatea legii. Arată că în același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în *Cauza Cantoni împotriva Franței*, paragraful 29, Hotărârea din 25 noiembrie 1996, pronunțată în *Cauza Wingrove împotriva Regatului Unit*, paragraful 40, Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în *Cauza Rotaru împotriva României*, paragrafele 52 și 55, și Hotărârea din 9 noiembrie 2006, pronunțată în *Cauza Leempoel & S.A. ED. Ciné Revue împotriva Belgiei*, paragraful 59). Așadar, previzibilitatea unei norme presupune ca destinatarul acesteia să aibă posibilitatea de a-și reprezenta aspectele în funcție de care este obligat să își modeleze conduita. Curtea Constituțională a precizat în jurisprudența sa că dispozițiile de lege criticate trebuie analizate în ansamblul normativ din care fac parte, pentru a decide asupra predictibilității acestora (Decizia nr. 92 din 3 martie 2015, paragraful 14). Potrivit art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora se stabilesc prin lege organică, revenind legiuitorului competența de a reglementa conținutul infracțiunilor și tratamentul sancționator aplicabil acestora. Faptul că nerespectarea dispozițiilor legale ori a măsurilor de prevedere pentru exercițiul unei profesii sau meserii ori pentru efectuarea unei anumite activități constituie un element agravant al infracțiunii de ucidere din culpă nu este de natură a transforma textul de lege criticat într-unul lipsit de previzibilitate. Conținutul incriminării criticate este stabilit prin texte de lege clare,

accesibile și previzibile, chiar dacă acestea fac trimitere la respectarea unor reguli din afara sferei ilicitului penal. Norma de incriminare se referă la regulile de exercitare a unei profesii sau meserii ori de efectuare a anumitor activități, reguli pe care cei care desfășoară activitățile respective au obligația de a le cunoaște și de a le respecta, neputându-se prevala de faptul că aceste reguli nu sunt cuprinse în norme de natură penală.

10. **Avocatul Poporului** arată că își menține punctul de vedere reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 861 din 10 iulie 2008, nr. 598 din 12 iunie 2012 și nr. 772 din 15 decembrie 2016, în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Astfel, în ceea ce privește dispozițiile art. 178 alin. 2 din Codul penal din 1969, arată că instituirea unui tratament penal mai sever pentru anumite infracțiuni, apreciate de legiuitor ca fiind fapte cu un grad de pericol social ridicat, nu contravine, sub niciun aspect, principiului egalității în drepturi. Normele criticate se aplică în mod egal tuturor persoanelor aflate în ipoteza acestora, fără nicio discriminare pe criterii arbitrare. Referitor la prevederile art. 192 alin. (2) fraza întâi din Codul penal, arată că acestea nu încalcă principiul legalității pedepsei, consacrat de dispozițiile art. 23 alin. (12) din Constituție, instanța de judecată fiind aceea care, în baza probelor administrate, hotărăște asupra învinuirii aduse inculpatului. În plus, orice persoană beneficiază de prezumția de nevinovăție până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare, în conformitate cu art. 23 alin. (11) din Legea fundamentală.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

#### CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autoarei excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 178 alin. 2 din Codul penal din 1969 și ale art. 192 alin. (2) din Codul penal. Deși Codul penal din 1969 a fost abrogat prin art. 250 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012, prevederile art. 178 alin. 2 din Codul penal anterior produc efecte juridice în cauza în care a fost ridicată prezenta excepție de neconstituționalitate, sub aspectul alegerii legii penale mai favorabile. Ca atare, în acord cu jurisprudența sa, potrivit căreia sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare (Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011), Curtea se va pronunța asupra prevederilor art. 178 alin. 2 din Codul penal din 1969. Din notele scrise, depuse în motivarea criticii, reiese că aceasta privește, în realitate, numai dispozițiile art. 178 alin. 2 din Codul penal din 1969 și ale art. 192 alin. (2) fraza întâi din Codul penal. Prin urmare, Curtea se va pronunța numai asupra acestor prevederi de lege, care au următorul cuprins:

— Art. 178 alin. 2 din Codul penal din 1969: „*Uciderea din culpă ca urmare a nerespectării dispozițiilor legale ori a măsurilor de prevedere pentru exercițiul unei profesii sau*

*meserii, ori pentru efectuarea unei anume activități, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.”;*

— Art. 192 alin. (2) fraza întâi din Codul penal: „(2) Uciderea din culpă ca urmare a nerespectării dispozițiilor legale ori a măsurilor de prevedere pentru exercițiul unei profesii sau meserii ori pentru efectuarea unei anumite activități se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani.”

14. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autoarea excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 23 alin. (12) referitor la legalitatea pedepsei, ale art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică și ale art. 124 alin. (3) referitor la independența justiției, precum și ale art. 11 alin. (1) și (2) privind tratatele ratificate de Parlament și ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportate la prevederile art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil și ale art. 7 privind legalitatea incriminării și a pedepsei din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că uciderea din culpă prevăzută de art. 192 din Codul penal are corespondent în incriminarea cu aceeași denumire marginală din art. 178 din Codul penal din 1969. Uciderea din culpă este o formă a omorului, cu deosebirea că diferă poziția psihică a autorului faptei, în sensul că, în loc de intenție, fapta este comisă din culpă — fie culpă simplă, fie culpă cu prevedere. Pericolul social al unei fapte săvârșite din culpă este întotdeauna mai redus decât acela al unei fapte similare săvârșite cu intenție, această evaluare diferențiată fiind valabilă și în cazul omuciderii. Deși uciderea din culpă prezintă, în mod evident, un grad de pericol social mai redus decât omuciderea săvârșită cu intenție, posibilitatea săvârșirii respectivei fapte din culpă constituie o gravă amenințare pentru viața oamenilor și pentru securitatea relațiilor sociale. Astfel, legiuitorul, incriminând uciderea din culpă, a urmărit crearea unei acțiuni inhibitoare pentru conștiința oamenilor, de natură să îi oblige la cântărire, la chibzuire atunci când efectuează acte ce ar putea provoca moartea unui om. Legea penală asigură, în acest mod, ocrotirea membrilor societății, ocrotire care în prezent capătă o importanță din ce în ce mai mare, având în vedere că activitățile în cadrul cărora se pot săvârși, din culpă, fapte cauzatoare de moarte sporesc numeric în același ritm cu progresul tehnic. Asemenea fapte sunt destul de frecvente și prezintă un pericol social evident — chiar dacă acesta este mai redus decât în cazul omorului intenționat —, punând în pericol viața oamenilor ca urmare a neatenției sau ușurinței în folosirea mijloacelor susceptibile să producă moartea. Întrucât legea penală nu distinge între diferitele grade de culpă, cea mai ușoară dintre ele atrage răspunderea penală a autorului faptei, urmând ca la individualizarea pedepsei să se țină cont de gravitatea culpei.

16. Curtea reține că modalitatea agravată a acestei infracțiuni reglementate de dispozițiile art. 192 alin. (2) fraza întâi din Codul penal este formulată în sensul că uciderea din culpă ca urmare a nerespectării dispozițiilor legale ori a măsurilor de prevedere pentru exercițiul unei profesii sau meserii ori pentru efectuarea unei anumite activități se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani. Alin. 2 al art. 178 din Codul penal din 1969 prevedea aceeași pedeapsă pentru uciderea din culpă ca urmare a nerespectării dispozițiilor legale ori a măsurilor de prevedere pentru exercițiul unei profesii sau meserii ori pentru efectuarea unei anume activități, conținutul normelor de incriminare din cele două legi penale succesive fiind, practic, identic. Potrivit textului art. 192 alin. (2) fraza a doua din Codul

penal, atunci când încălcarea dispozițiilor legale ori a măsurilor de prevedere constituie prin ea însăși o infracțiune, se aplică regulile privind concursul de infracțiuni. Această soluție a fost adoptată de practica judiciară și în condițiile reglementării anterioare, chiar dacă nu era prevăzută în mod expres de dispozițiile art. 178 din Codul penal din 1969.

17. Curtea constată că, în modalitatea normativă agravată prevăzută de dispozițiile art. 178 alin. 2 din Codul penal din 1969 și, respectiv, de cele ale art. 192 alin. (2) fraza întâi din Codul penal, uciderea din culpă este caracterizată prin cauza care a condus la atitudinea vinovată a autorului faptei, și anume nerespectarea dispozițiilor legale ori a măsurilor de prevedere pentru exercițiul unei profesii sau meserii ori pentru efectuarea unei anumite activități. Această agravantă privește deci caracterul profesional al conduitei periculoase a făptuitorului. Existența acestei forme agravate a infracțiunii de ucidere din culpă necesită îndeplinirea următoarelor cerințe cumulative: autorul faptei să fie un profesionist (inginer, medic, farmacist, chimist, arhitect etc.) sau un meseriaș (mecanic, instalator, zidar, tâmplar etc.) sau să efectueze o anumită activitate (conducător de vehicul, vânător etc.); pentru exercițiul respectivei profesii sau meserii ori pentru efectuarea respectivei activități să existe dispoziții legale sau măsuri de prevedere; fapta să fie urmare nerespectării acelor dispoziții legale sau măsuri de prevedere.

18. Totodată, Curtea observă că textele de lege criticate se referă la caracterul activității în legătură cu care este săvârșită fapta, iar nu la îndeletnicirea ca atare a făptuitorului. Astfel, profesionistul sau meseriașul care nu săvârșește fapta în exercițiul profesiei sau al meseriei proprii ori în exercițiul altei profesii sau meserii răspunde pentru varianta simplă a infracțiunii, în schimb cel care nu are nicio profesie sau meserie, dar se manifestă într-un sector de activitate specific și, din ușurință sau neprevedere, ucide o persoană, răspunde pentru varianta agravată analizată.

19. Curtea constată că sfera culpei profesionale cuprinde orice domeniu de activitate în care se implică o persoană și care este caracterizat prin anumite cunoștințe și o anumită manualitate. Dispozițiile legale și măsurile de prevedere care guvernează un domeniu de activitate sau altul permit identificarea situațiilor în care exercițiul unor profesii sau al unor meserii ori efectuarea unor anumite activități poate cauza moartea unor persoane, atrăgând astfel atenția celor care le efectuează să lucreze cu toată prudența.

20. Așadar, prin instituirea acestei agravante, legiuitorul a urmărit să determine la prudență pe cei care exercită profesii sau meserii ori desfășoară anumite activități pentru care există dispoziții legale sau măsuri de prevedere tocmai în considerarea faptului că orice neatenție în exercitarea, respectiv efectuarea acestora poate avea consecințe grave, constând chiar în pierderea vieții uneia sau a mai multor persoane. În considerarea unor asemenea atitudini de lipsă de atenție față de viața celor din jur, legiuitorul — preocupat să ocrotească viața persoanei — îi obligă pe destinatarii textului de lege criticat să manifeste atenție și chibzuință în relațiile sociale ori de câte ori exercită profesii sau meserii ori desfășoară anumite activități care ar putea provoca moartea unei persoane.

21. În practică, uciderea din culpă în această modalitate agravată este mai frecventă în domeniul medical, în cel al circulației pe drumurile publice și în cel al construcțiilor. Astfel, referitor la activitatea medicală, Curtea constată că, în practica instanțelor, se reține existența culpei profesionale atunci când se comit acte de neglijență sau din neatenție (de exemplu, a fost angajată răspunderea penală în următoarele cazuri: al chirurgului care, cu ocazia efectuării operației, a uitat o compresă și un instrument în corpul pacientului, ceea ce a condus la decesul acestuia; al medicului care a administrat unui copil ser antitetanic în cantitate mare și fără să țină seama de

antecedentele medicale ale copilului; al medicului care, fiind anunțat telefonic despre situația gravă a bolnavului, nu s-a deplasat la spital, ci doar a dat explicații telefonice asistentei, iar, ulterior, bolnavul nu a mai putut fi salvat). Așadar, persoanele care exercită profesii din domeniul medical au calitatea de profesioniști, fiind persoane avizate și diligente, ce au reprezentarea efectelor și a riscurilor pe care le implică actul medical.

22. Având în vedere cele arătate mai sus, Curtea nu poate reține critica potrivit căreia sintagma „măsuri de prevedere pentru exercițiul unei profesii sau meserii” nu îndeplinește cerințele cu privire la calitatea legii, și anume claritatea și previzibilitatea, pe motiv că legiuitorul nu precizează, în mod concret, măsurile de prevedere a căror încălcare — de către persoana care exercită o profesie sau o meserie — atrage incidența dispozițiilor de lege criticate, ceea ce ar avea drept consecință faptul că destinatarii normei penale nu și-ar putea conforma conduita prescripțiilor acesteia.

23. Curtea constată că, prin natura ei, varianta agravată a infracțiunii de ucide din culpă — prevăzută de dispozițiile art. 178 alin. 2 din Codul penal din 1969 și, respectiv, de cele ale art. 192 alin. (2) fraza întâi din noul Cod penal — nu permite o enumerare exhaustivă a măsurilor de prevedere pentru exercițiul unei profesii sau al unei meserii a căror nerespectare este susceptibilă să provoace moartea unei persoane, interpretarea fiind realizată de organele judiciare. Principiul legalității incriminării și pedepsei — consacrat de prevederile art. 23 alin. (12) din Constituție — impune legiuitorului să legifereze prin texte suficient de clare și precise pentru a fi aplicate, în scopul asigurării posibilității persoanelor interesate de a se conforma prescripției legale, fără a pretinde însă recurgera la liste exhaustive, întrucât tehnica de reglementare vizează, în principal, categorii și formule generale.

24. Întrucât dispozițiile art. 178 alin. 2 din Codul penal din 1969 și ale art. 192 alin. (2) fraza întâi din noul Cod penal au o formulare clară și previzibilă, inclusiv pentru persoanele care nu dispun de pregătire juridică, Curtea constată că textul de lege criticat nu încalcă cerințele de claritate și previzibilitate a legii impuse de prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) privind principiul respectării legilor și ale art. 23 alin. (12) referitor la legalitatea pedepsei, respectiv de prevederile art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

25. În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut, în jurisprudența sa, că art. 7 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră principiul legalității incriminării și pedepsei (*nullum crimen, nulla poena sine lege*) — pe lângă interzicerea, în mod special, a extinderii conținutului infracțiunilor existente asupra unor fapte care, anterior, nu constituiau infracțiuni — instituie și cerința ca legea penală să nu fie interpretată și aplicată extensiv în defavoarea acuzatului, de exemplu prin analogie. Așadar, legea penală trebuie să definească în mod clar infracțiunile și pedepsele aplicabile, această cerință fiind îndeplinită atunci când un justițiabil are posibilitatea de a cunoaște, din însuși textul normei juridice pertinente, la nevoie cu ajutorul interpretării acesteia de către instanțe și în urma obținerii unei asistențe judiciare adecvate, care sunt actele și omisiunile ce pot angaja răspunderea sa penală și care este pedeapsa pe care o riscă în temeiul acestora. Astfel, printr-o bogată jurisprudență, Curtea de la Strasbourg a statuat că noțiunea de „drept” folosită la art. 7 corespunde celei de „lege” care apare în alte articole din Convenție și înglobează atât prevederile legale, cât și practica judiciară, presupunând cerințe calitative, îndeosebi cele ale accesibilității și previzibilității [Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 29, Hotărârea din 22 iunie 2000, pronunțată în Cauza *Coëme și alții*

*împotriva Belgiei*, paragraful 145, Hotărârea din 7 februarie 2002, pronunțată în Cauza *E.K. împotriva Turciei*, paragraful 51, Hotărârea din 29 martie 2006, pronunțată în Cauza *Achour împotriva Franței*, paragrafele 41 și 42, Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoniu și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragrafele 33 și 34, Hotărârea din 12 februarie 2008, pronunțată în Cauza *Kafkaris împotriva Ciprului*, paragraful 140, Hotărârea din 20 ianuarie 2009, pronunțată în Cauza *Sud Fondi — S.R.L. și alții împotriva Italiei*, paragrafele 107 și 108, Hotărârea din 17 septembrie 2009, pronunțată în Cauza *Scoppola împotriva Italiei (nr. 2)*, paragrafele 93, 94 și 99, Hotărârea din 21 octombrie 2013, pronunțată în Cauza *Del Rio Prada împotriva Spaniei*, paragrafele 78, 79 și 91].

26. Curtea de la Strasbourg a reținut că semnificația noțiunii de previzibilitate depinde într-o mare măsură de conținutul textului despre care este vorba și de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și de calitatea destinatariilor săi. Principiul previzibilității legii nu se opune ideii ca persoana în cauză să fie determinată să recurgă la îndrumări clarificatoare pentru a putea evalua, într-o măsură rezonabilă în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea rezulta dintr-o anumită faptă. Este, în special, cazul profesioniștilor, care sunt obligați să dea dovadă de o mare prudență în exercitarea profesiei lor, motiv pentru care se așteaptă din partea lor să acorde o atenție specială evaluării riscurilor pe care aceasta le prezintă (cauzele *Cantoni*, paragraful 35, *Dragotoniu și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragraful 35, *Sud Fondi — S.R.L. și alții împotriva Italiei*, paragraful 109).

27. Având în vedere principiul aplicabilității generale a legilor, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că formularea acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Una dintre tehnicile standard de reglementare constă în recurgera mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. Astfel, numeroase legi folosesc, prin forța lucrurilor, formule mai mult sau mai puțin vagi, a căror interpretare și aplicare depind de practică. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal. Nevoia de elucidare a punctelor neclare și de adaptare la circumstanțele schimbătoare va exista întotdeauna. Deși certitudinea este extrem de dezirabilă, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă, or legea trebuie să fie capabilă să se adapteze schimbărilor de situație. Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor, dezvoltarea progresivă a dreptului penal prin intermediul jurisprudenței ca izvor de drept fiind o componentă necesară și bine înrădăcinată în tradiția legală a statelor membre. Prin urmare, Curtea de la Strasbourg a reținut că art. 7 paragraful 1 din Convenție nu poate fi interpretat ca interzicând clarificarea graduală a regulilor răspunderii penale pe calea interpretării judiciare de la un caz la altul, cu condiția ca rezultatul să fie coerent cu substanța infracțiunii și să fie în mod rezonabil previzibil (Hotărârea din 22 noiembrie 1995, pronunțată în Cauza *S.W. împotriva Regatului Unit*, paragraful 36, *Dragotoniu și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragrafele 36 și 37, *Kafkaris împotriva Ciprului*, paragraful 141, *Del Rio Prada împotriva Spaniei*, paragrafele 92 și 93).

28. În altă ordine de idei, referitor la pretinsa încălcare a principiului egalității în drepturi, reglementat de prevederile art. 16 din Constituție, Curtea reține că normele criticate se aplică în mod egal tuturor persoanelor aflate în ipoteza acestora, fără nicio discriminare pe criterii arbitrare.

29. În ceea ce privește critica autoarei excepției raportată la prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților

fundamentale, care consacră dreptul la un proces echitabil, Curtea constată că prevederile invocate nu sunt aplicabile în cauza de față, obiectul excepției de neconstituționalitate fiind o normă de drept penal substanțial, și anume o normă de incriminare, iar nu o reglementare de drept procesual penal, de

natură a avea incidență în materia garanțiilor procesului echitabil.

30. De asemenea, Curtea reține că dispozițiile constituționale ale art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică și ale art. 124 alin. (3) referitor la independența justiției nu sunt aplicabile în prezenta cauză.

31. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

#### CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Monica Dumitrașcu în Dosarul nr. 5.206/303/2013 (721/2016) al Curții de Apel București — Secția I penală și constată că dispozițiile art. 178 alin. 2 din Codul penal din 1969 și ale art. 192 alin. (2) fraza întâi din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 17 iulie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE  
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,  
**Oana Cristina Puică**

## HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

### GUVERNUL ROMÂNIEI

#### HOTĂRÂRE

**privind aprobarea contribuției voluntare a României la Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE), din bugetul anual aprobat al Ministerului Justiției, în vederea finanțării participării României, prin Ministerul Justiției, într-un proiect de asistență tehnică privind conformitatea legislației naționale cu prevederile Convenției OCDE privind combaterea mituirii funcționarilor publici în cadrul tranzacțiilor comerciale internaționale**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 5 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/2016 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare,

**Guvernul României** adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă cuantumul și plata cotizației voluntare de participare a României, prin Ministerul Justiției, într-un proiect de asistență tehnică privind conformitatea legislației naționale cu prevederile Convenției OCDE privind combaterea mituirii funcționarilor publici în cadrul tranzacțiilor comerciale

internaționale, pentru anul 2018, în limita echivalentului în lei al sumei de 89.930 euro.

Art. 2. — Echivalentul în lei al sumei prevăzute la art. 1 se calculează pe baza cursului oficial de schimb leu/euro al Băncii Naționale a României la data efectuării plății și se suportă din bugetul anual aprobat Ministerului Justiției pentru anul 2018.

PRIM-MINISTRU  
**VASILICA-VIORICA DÂNCILĂ**

Contrasemnează:  
p. Ministrul justiției,  
**Sofia Mariana Moț**,  
secretar de stat  
Ministrul afacerilor externe,  
**Teodor-Viorel Meleşcanu**  
Ministrul finanțelor publice,  
**Eugen Orlando Teodorovici**

București, 9 noiembrie 2018.  
Nr. 891.

# ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL DEZVOLTĂRII REGIONALE ȘI ADMINISTRAȚIEI PUBLICE

## ORDIN

**pentru modificarea și completarea reglementării tehnice „Normativ privind securitatea la incendiu a construcțiilor, Partea a II-a — Instalații de stingere”, indicativ P 118/2-2013, aprobată prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 2.463/2013**

În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (2) și (3) din Regulamentul privind activitatea de reglementare în construcții și categoriile de cheltuieli aferente, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 203/2003 pentru aprobarea Regulamentului privind activitatea de reglementare în construcții și categoriile de cheltuieli aferente, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 10 din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Procesul-verbal de avizare nr. 1 din 18.09.2018 al Comitetului tehnic de specialitate nr. 10 — Instalații și echipamente aferente construcțiilor și Procesul-verbal de avizare nr. 1 din 24.10.2018 al Comitetului tehnic de coordonare generală al Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice,

în temeiul prevederilor art. 5 pct. 31 și ale art. 12 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 51/2018 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, cu modificările ulterioare,

**viceprim-ministrul, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, emite prezentul ordin.**

**Art. I.** — Reglementarea tehnică „Normativ privind securitatea la incendiu a construcțiilor, Partea a II-a — Instalații de stingere”, indicativ P 118/2-2013, aprobată prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 2.463/2013, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 595 și 595 bis din 24 septembrie 2013, se modifică și se completează, după cum urmează:

**1. Punctul 4.1 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„4.1. (1) Echiparea tehnică cu hidranți de incendiu interiori se realizează la:

a) clădiri închise din categoriile de importanță excepțională A ori deosebită B;

b) clădiri înalte;

c) clădiri foarte înalte;

d) clădiri cu săli aglomerate;

e) clădiri de învățământ sau cultură, dacă este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

(i) au capacitatea maximă simultană mai mare de 200 de persoane;

(ii) au aria construită mai mare de 600 m<sup>2</sup> și mai mult de 2 (două) niveluri supraterane;

f) clădiri pentru turism, precum și cele cu destinația de cazare a elevilor, studenților, sportivilor, dacă este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

(i) au mai mult de 50 locuri de cazare;

(ii) au aria construită mai mare de 600 m<sup>2</sup> și mai mult de 3 (trei) niveluri supraterane;

g) clădiri de sănătate/pentru supravegherea, îngrijirea ori cazarea/adăpostirea copiilor preșcolari, a bătrânilor, persoanelor cu dizabilități sau lipsite de adăpost, dacă este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

(i) au capacitatea maximă simultană mai mare de 50 de persoane;

(ii) au volumul mai mare de 2000 m<sup>3</sup>;

h) clădiri și spații (o încăpere sau mai multe încăperi, inclusiv circulațiile lor comune) pentru comerț cu aria desfășurată mai mare de 600 m<sup>2</sup>;

i) clădiri administrative ori de cult, dacă este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

(i) au capacitatea maximă simultană mai mare de 200 de persoane;

(ii) au aria construită mai mare de 600 m<sup>2</sup> și mai mult de 3 (trei) niveluri supraterane;

j) clădiri de sport în care se pot afla simultan mai mult de 200 de persoane;

k) clădiri și spații (o încăpere sau mai multe încăperi, inclusiv circulațiile lor comune) de producție și/sau depozitare cu aria desfășurată mai mare de 600 m<sup>2</sup> și risc mare sau foarte mare de incendiu;

l) clădiri și spații (o încăpere sau mai multe încăperi, inclusiv circulațiile lor comune) subterane, cu excepția locuințelor, având aria desfășurată mai mare de 300 m<sup>2</sup>;

m) clădiri civile, cu excepția locuințelor și a celor menționate la lit. a)–l), având aria construită mai mare de 600 m<sup>2</sup> și mai mult de 3 (trei) niveluri supraterane;

n) parcaje supraterane închise, dacă este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

(i) au mai mult de 10 autoturisme;

(ii) au peste 2 (două) niveluri;

o) parcaje supraterane deschise, dacă este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

(i) au mai mult de 50 de autoturisme;

(ii) au peste 2 (două) niveluri;

p) parcaje subterane conform prevederilor reglementării tehnice specifice în vigoare.

(2) În vederea echipării cu hidranți de incendiu interiori, pentru clădirile cu funcțiuni mixte se stabilește funcțiunea civilă ori de producție și/sau depozitare.”

**2. Punctul 4.14 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„4.14. Robinetul hidrantului de incendiu, împreună cu echipamentul de serviciu format din furtun, tamburul cu suportul său și dispozitivele de refulare a apei, se montează într-o cutie, amplasată în nișă sau fridă în zidărie, la înălțimea de 0,80 m—1,50 m măsurată de la pardoseală până la partea superioară a cutiei.”

**3. Punctul 4.27 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„4.27. Rețelele interioare care alimentează cu apă mai mult de 8 hidranți de incendiu pe nivel se proiectează inelare. În distribuitorul rețelei de alimentare cu apă se prevede o conductă cu Dn100 mm cu robinet de închidere, două clapete de sens și două racorduri fixe având cuplaj Storz cu diametrul de trecere de 65 mm pentru alimentarea de la pompele mobile de incendiu.”

**4. Punctele 4.29 și 4.30 se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„4.29. Robinetele de pe rețelele inelare se sigilează în poziție «normal deschis», cu excepția cazurilor în care sunt prevăzute dispozitive de acționare de la distanță.

4.30. Alimentarea cu apă a hidranților interiori se asigură la presiunile necesare menționate în SR EN 671-1 sau SR EN 671-2, având în vedere și presiunile minime indicate de producător, necesare asigurării debitului hidrantului.”

**5. Punctul 4.32 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„4.32. Instalațiile cu hidranți de incendiu interiori se proiectează și se execută astfel încât să poată fi acționate operativ la izbucnirea incendiului. Se admite acționarea electrică de la distanță pentru pornirea pompelor și operarea robinetelor.”

**6. Punctul 4.35 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„4.35. Timpul teoretic de funcționare a instalației de hidranți interiori este de:

a) 120 de minute pentru clădirile foarte înalte;

b) 60 de minute pentru clădirile închise de importanță excepțională și deosebită, clădirile înalte, clădirile cu săli aglomerate, parcaje subterane cu patru niveluri sau mai mult;

c) 30 de minute la parcaje subterane din categoriile P1 și P2, definite conform reglementărilor tehnice specifice, care nu sunt echipate cu instalații de stingere cu sprinklere, parcaje supraterane închise cu mai mult de 10 autoturisme ori cu peste 2 (două) niveluri, parcaje supraterane deschise cu peste 2 (două) niveluri sau cu mai mult de 50 de autoturisme clădiri de producție și/sau depozitare care nu sunt echipate cu instalații de stingere cu sprinklere;

d) 10 minute pentru celelalte categorii de construcții echipate cu instalație de hidranți interiori.”

**7. La punctul 4.36, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„4.36. (1) Numărul de hidranți de incendiu interiori se determină ținând seama de numărul de jeturi în funcțiune simultană, de lungimea furtunului hidrantului, configurația constructivă și lungimea culoarelor de acces dintre utilaje, mobilier, agregate sau materiale depozitate.”

**8. Punctul 4.37 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„4.37. (1) Fiecare punct din interiorul clădirii trebuie protejat cu cel puțin un jet.

(2) Prin excepție de la alin. (1), se asigură protejarea fiecărui punct cu cel puțin două jeturi în funcțiune simultană în următoarele situații:

a) încăperi sau grupuri de încăperi cu risc mare și foarte mare, precum și la depozitele cu stive înalte (peste 6 m înălțime), care au un volum mai mare de 5.000 m<sup>3</sup>;

b) în clădiri civile (publice) înalte și foarte înalte;

c) clădiri pentru comerț cu volum mai mare de 5.000 m<sup>3</sup>;

d) săli aglomerate (numai sala și, după caz, scena, depozitele și atelierile anexe).

(3) Pentru clădirile (încăperile și spațiile) menționate în anexa nr. 3, echipate cu instalații automate de stingere, se asigură protejarea cu un singur jet, cu excepția clădirilor foarte înalte la care fiecare punct al clădirii să fie atins de cel puțin două jeturi simultane. Dimensionarea instalației de hidranți interiori se face după destinația și caracteristicile clădirii protejate. Fac excepție situațiile din reglementările specifice în care este prevăzută stingerea cu mai multe jeturi, indiferent de echiparea cu instalații automate de stingere.”

**9. Punctul 4.38 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„4.38. (1) Debitele minime ale jetului compact și pulverizat în funcție de diametrele duzelor de refulare sau diametrele echivalente, la diferite presiuni disponibile ale apei în secțiunile de ieșire din robinetul hidrantului, pentru hidranții de incendiu interiori, echipați cu furtunuri semirigide, sunt date în anexa nr. 4,

iar pentru hidranții de incendiu interiori echipați cu furtunuri plate, în anexa nr. 5.

(2) Valoarea presiunii în secțiunea robinetului de hidrant se verifică și în declarația de performanță, astfel încât să se asigure valorile minime ale debitului.”

**10. La punctul 4.47, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„c) din rețeaua publică, dacă compania de apă certifică în scris funcționarea rețelei la debitul și presiunea necesare funcționării instalației de stingere a incendiilor.”

**11. La punctul 5.2, după litera d) se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:**

„e) clădiri de locuit colective cu mai mult de 5 (cinci) niveluri supraterane.”

**12. Punctul 5.8 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„5.8. Se instalează coloană uscată independentă pentru fiecare casă de scară a clădirii. Conducta de legătură dintre racordul pentru autospeciale și coloana uscată trebuie să fie orizontală și cât mai scurtă, astfel proiectată încât să asigure golirea întregii cantități de apă. Această conductă trebuie să treacă prin locuri accesibile din subsol sau parter, fără a traversa tuneluri de cabluri electrice, ghene ale instalațiilor sanitare sau golul liftului.”

**13. La punctul 6.1, alineatele (1) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„6.1. (1) Rețelele de distribuție a apei din centrele populate (localități) trebuie să fie echipate cu hidranți exteriori, care trebuie să asigure condițiile de debit și presiune necesare stingerii incendiilor, potrivit prevederilor prezentului normativ și celorlalte reglementări tehnice referitoare la instalații de alimentare cu apă și canalizare a localităților, după caz.

.....

(4) Echiparea tehnică cu hidranți exteriori se realizează la:

a) clădiri închise din categoriile de importanță excepțională A ori deosebită B;

b) clădiri înalte;

c) clădiri foarte înalte;

d) clădiri cu săli aglomerate;

e) clădiri de sănătate/pentru supravegherea, îngrijirea ori cazarea/adăpostirea copiilor preșcolari, persoanelor în vârstă,

persoanelor cu dizabilități sau lipsite de adăpost, dacă este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

(i) au capacitatea maximă simultană mai mare de 100 de persoane;

(ii) au peste 2 (două) niveluri și aria construită mai mare de 600 m<sup>2</sup>;

f) clădiri de cultură sau învățământ, dacă este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

(i) au capacitatea maximă simultană mai mare de 200 de persoane;

(ii) au mai mult de 2 (două) niveluri supraterane și aria construită mai mare de 600 m<sup>2</sup>;

g) clădiri de sport în care se pot afla simultan mai mult de 300 de persoane;

h) clădiri de comerț, cu aria desfășurată mai mare sau egală cu 1.250 m<sup>2</sup>;

i) clădiri administrative sau de cult, dacă este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

(i) au capacitatea maximă simultană mai mare de 200 de persoane;

(ii) au mai mult de 3 (trei) niveluri supraterane și aria construită peste 600 m<sup>2</sup>;

j) clădiri pentru turism, precum și cele cu destinația de cazare a elevilor, studenților, sportivilor, dacă este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

(i) au mai mult de 100 de locuri de cazare;

(ii) cu aria construită mai mare de 600 m<sup>2</sup> și mai mult de 3 (trei) niveluri supraterane;



k) clădiri montane sau din Delta Dunării, cu capacități mai mari de 150 de locuri de cazare și mai mult de 4 (patru) niveluri supraterane;

l) clădiri de producție și/sau depozitare, cu risc mare sau foarte mare de incendiu și volumul peste 3.000 m<sup>3</sup>;

m) depozite deschise pentru materiale sau substanțe combustibile, cu aria construită mai mare de 1.200 m<sup>2</sup>;

n) parcaje subterane, potrivit reglementării specifice;

o) parcaje supraterane închise, dacă este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

(i) au mai mult de 10 autoturisme;

(ii) au peste 2 (două) niveluri;

p) parcaje supraterane deschise dacă este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

(i) au mai mult de 50 de autoturisme;

(ii) au peste 2 (două) niveluri;

q) clădiri civile subterane, cu excepția locuințelor, având aria desfășurată mai mare de 800 m<sup>2</sup>;

r) clădiri civile, cu excepția locuințelor, având un volum mai mare de 10.000 m<sup>3</sup>.

În vederea echipării cu hidranți de incendiu exteriori, pentru clădirile cu funcțiuni mixte se stabilește riscul de incendiu și funcțiunea civilă ori de producție și/sau depozitare.”

**14. La punctul 6.2, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:**

„(3) Rețelele de alimentare cu apă ale condominiilor cu peste 20 de unități individuale, definite potrivit legii locuinței, care nu sunt racordate la rețele de alimentare cu apă a localităților, se prevăd cu hidranți de incendiu exteriori.”

**15. Punctul 6.6 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„6.6. Pentru rețele a căror presiune nu poate asigura intervenția directă, utilajul, accesoriile și materialul de intervenție se păstrează la serviciul privat/voluntar pentru situații de urgență, acolo unde aceste servicii sunt constituite, astfel încât să poată fi utilizate în caz de incendiu.”

**16. La punctul 6.19, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„a) 120 de minute pentru clădirile din categoria de importanță normală și cu nivel de stabilitate la incendiu III, IV sau V: clădirile civile, clădiri de producție și/sau depozitare și clădiri cu funcțiuni mixte;”.

**17. La punctul 6.25, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(2) Amplasarea hidranților de incendiu exteriori în localități se asigură conform reglementării tehnice specifice.”

**18. Punctul 6.36 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„6.36. Calculul hidraulic de dimensionare și de determinare a pierderilor totale de sarcină ale apei, în conductele rețelilor ramificate, se efectuează mai întâi pentru traseul principal (cel mai defavorabil), determinându-se sarcina hidrodinamică necesară a apei reci în punctul de racord al rețelei exterioare la conducta de serviciu a sistemului de alimentare cu apă a localității,  $H_{nec}$  [mH<sub>2</sub>O], iar ramificațiile se dimensionează în limitele sarcinilor disponibile din nodurile respective ale traseului principal. Sarcinile în exces se pot prelua prin robinete de reglaj sau prin diafragme calibrate, dimensionate corespunzător.”

**19. La punctul 6.40, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:**

„(2) Debitul de apă pentru stingerea din exterior a incendiilor la construcțiile agrozootehnice sunt:

a) 5 l/s pentru construcții cu nivel I și II de stabilitate la incendiu, precum și pentru construcții cu nivel III—V de stabilitate la incendiu cu volum mai mic de 1.000 m<sup>3</sup> fiecare;

b) 10 l/s pentru construcții cu nivel III—V de stabilitate la incendiu, cu volum de peste 1.000 m<sup>3</sup> fiecare.”

**20. Punctul 7.1 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„7.1. (1) Echiparea tehnică cu instalații automate de stingere a incendiilor, tip sprinkler, se asigură la:

a) clădiri civile închise din categoriile de importanță excepțională A ori deosebită B, având densitatea de sarcină termică mai mare sau egală cu 420 MJ/m<sup>2</sup>;

b) clădiri înalte, cu excepția locuințelor;

c) clădiri foarte înalte, cu excepția locuințelor;

d) platouri de filmare închise, studiouri de televiziune și scene amenajate în construcții închise, cu arii mai mari de 150 m<sup>2</sup>, inclusiv buzunarele, depozitele și atelierile anexă ale acestora;

e) clădiri închise sau încăperi subterane pentru comerț, cu aria desfășurată mai mare de 500 m<sup>2</sup> și densitatea de sarcină termică mai mare sau egală cu 420 MJ/m<sup>2</sup>;

f) clădiri închise sau încăperi supraterane pentru comerț, cu aria desfășurată mai mare sau egală cu 1.500 m<sup>2</sup> și densitatea de sarcină termică mai mare sau egală cu 840 MJ/m<sup>2</sup>;

g) clădiri închise sau încăperi de producție dacă sunt îndeplinite simultan următoarele condiții:

(i) au risc mare sau foarte mare de incendiu;

(ii) au densitatea de sarcină termică mai mare sau egală cu 420 MJ/m<sup>2</sup>;

(iii) au aria desfășurată de peste 2.000 m<sup>2</sup>;

h) clădiri închise sau încăperi de depozitare, dacă sunt îndeplinite simultan următoarele condiții:

(i) au densitatea de sarcină termică mai mare sau egală cu 840 MJ/m<sup>2</sup>;

(ii) au aria desfășurată de peste 600 m<sup>2</sup>;

i) parcaje subterane conform reglementărilor tehnice specifice;

j) parcaje supraterane închise, dacă este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

(i) au mai mult de 50 de autoturisme;

(ii) au mai mult de 3 (trei) niveluri;

(iii) sunt dispuse în clădiri înalte, foarte înalte sau cu săli aglomerate, indiferent de numărul autoturismelor;

k) alte clădiri civile închise, cu excepția locuințelor, având aria construită mai mare de 1.250 m<sup>2</sup> și densitatea de sarcină termică mai mare sau egală cu 840 MJ/m<sup>2</sup>;

l) spații (o încăpere sau mai multe încăperi, inclusiv circulațiile lor comune) cu destinația de discotecă sau club, cu aria desfășurată mai mare de 1.000 m<sup>2</sup>.

(2) În cazul clădirilor cu mai multe compartimente de incendiu, modul de echipare cu instalații automate de stingere a incendiilor, tip sprinkler, se stabilește pentru fiecare compartiment de incendiu în parte, cu excepția clădirilor înalte și foarte înalte.”

**21. Punctul 7.3 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„7.3. Nu se prevăd instalații automate de stingere tip sprinkler în cazurile în care stingerea incendiului se asigură cu instalații automate de stingere cu alte substanțe prevăzute în prezenta reglementare tehnică: gaze, pulbere, spumă, aerosoli, abur, apă pulverizată, ceață de apă etc., precum și atunci când apa nu este indicată ca substanță de stingere, situație în care se prevăd instalații automate de stingere cu alte substanțe prevăzute în normativ.”

**22. La punctul 7.26, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:**

„(3) Aria maximă controlată de o supapă de control și semnalizare apă-apă nu trebuie să depășească 3.720 m<sup>2</sup>, în cazul utilizării sprinklerelor cu răspuns rapid ESFR.”

**23. Punctele 7.60—7.62 se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„7.60. Sprinklerele murale nu trebuie amplasate în zonele din clasele de pericol mare de incendiu HH și în zonele de depozitare din clase de pericol mediu de incendiu OH sau

deasupra tavanelor suspendate. Ele pot fi instalate numai sub tavane plate.

7.61. Sprinklerele murale trebuie utilizate numai în următoarele cazuri:

a) în zonele din clasele de pericol de incendiu LH, OH1, OH2 și în OH3, fără depozitare;

b) în zonele din clasele de pericol de incendiu OH3 cu riscuri de depozitare;

c) pentru protecția coridoarelor, canalelor de cabluri și stâlpilor în zonele din clasele de pericol de incendiu HH.

7.62. Sprinklerele cu refulare plată trebuie utilizate numai în spații închise, deasupra tavanelor false suspendate care nu sunt pline, precum cele de tip perforat, lamelar, fagure sau grătar și în rafturi."

**24. La tabelele 7.10—7.12, sintagma „Valorile minime de calcul al densității (intensității) de stropire” se înlocuiește cu sintagma „Valorile minime de calcul al densității (intensității) de stingere”.**

**25. Punctul 7.117 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„7.117. Stațiile de pompare trebuie să fie realizate conform recomandărilor cap.10 din SR EN 12845 sau o reglementare echivalentă.”

**26. Punctul 7.120 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„7.120. Pompa acționată de motorul diesel trebuie să fie complet operațională într-un interval de 15 s de la începutul fiecărei proceduri de pornire.”

**27. Punctul 7.123 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„7.123. (1) Aparatele de control și semnalizare trebuie să fie conforme cu SR EN 12259-2 sau cu SR EN 12259-3 sau o reglementare echivalentă.

(2) Aparatele de control și semnalizare (ACS), cu dispozitivele anexe, se montează într-o încăpere proprie, separată de restul construcției cu elemente rezistente la foc, corespunzător densității sarcinii termice din încăperile adiacente, dar minimum EI 180 pentru pereți și REI 90 pentru planșee sau într-o altă încăpere cu altă destinație, cu densitatea de sarcină termică mai mică de 420 MJ/m<sup>2</sup> ori în încăperea stației de pompare a apei destinate stingerii incendiilor.

(3) Încăperea trebuie să asigure spațiul necesar exploatării și reparării aparatelor de control și semnalizare, să fie încălzită și cu acces direct din spațiile de circulație comună, prin ușă cu rezistența la foc de minimum EI<sub>2</sub> 90-C<sub>3</sub> sau încăpere-tampon prevăzută cu uși rezistente la foc EI<sub>2</sub> 45-C<sub>3</sub> ori direct din exterior.

(4) Dacă încăperea are și altă destinație decât stație de pompare a apei destinate stingerii incendiilor, aparatele de control și semnalizare se montează într-un dulap metalic închis, cu ușiță și geam, asigurat cu încuietoare și iluminat de securitate pentru intervenții, nefiind obligatorii condițiile de separare și de protecție a golului de acces prevăzute la alin. (2) și (3).”

**28. Punctul 7.168 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„7.168. Proiectarea instalațiilor cu sprinklere cu răspuns rapid trebuie să se realizeze în conformitate cu prevederile din tabelul 7.14 a, 7.14 b și SR EN 12845.”

**29. Punctul 7.170 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„7.170. Sprinklerele cu răspuns rapid nu se utilizează în următoarele situații:

a) depozitare expodate fără performanțe de comportare la foc, cum ar fi, de exemplu, sulurile din stofă;

b) containere combustibile deschise la partea superioară;

c) produse uzuale sau depozitare pentru care nu a fost demonstrată, prin testare sau alte metode, eficiența acestui sistem;

d) magazii în care pentru produsele sau materialele depozitate nu se cunoaște modul de comportare în caz de incendiu sau în contact cu apa;

e) depozitarea substanțelor care prezintă riscuri speciale: aerosoli, lichide inflamabile, alcoolii, precum și a produselor în ambalaje din polipropilenă sau polistiren.”

**30. La punctul 7.172, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(2) Dacă prin construcție nu poate fi evitată realizarea golurilor sau deschiderilor, elementele de închidere a acestora trebuie prevăzute cu dispozitive acționate manual. Cortinele aferente golurilor sau deschiderilor din acoperiș trebuie să fie limitate ca înălțime și astfel amplasate încât distanța dintre capetele sprinkler să respecte distanțele prevăzute în tabelul nr. 7.17.”

**31. Punctul 7.183 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„7.183. Obstacolele continue amplasate sub capul sprinkler, cum ar fi conductele instalației de tip sprinkler, conductele instalațiilor utilitare sau ghebele cu lățimi de până la 0,3 m amplasate la o distanță, măsurată pe orizontală, de cel puțin 0,6 m față de verticala capului sprinkler, nu necesită protecția suplimentară, dedesubt, cu alte sprinklere. Capete sprinkler suplimentare se prevăd sub obstacole cu lățimi mai mari sau amplasate la distanțe mai mici decât cele menționate.”

**32. La punctul 8.31, tabelul 8.1 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Tabelul 8.1

Criteria de proiectare pentru instalații de stingere a incendiilor cu apă pulverizată, în funcție de combustibilii solizi

	Densitatea de apă pulverizată proiectată		Timpul de funcționare (min.)	Suprafața protejată (m <sup>2</sup> /supapă de inundare)
	mm/min.	l/sm <sup>2</sup>		
Buncărul de deșuri: — înălțimea deșeurilor ≤ 2 m; — înălțimea deșeurilor > 2 m ≤ 3 m; — înălțimea deșeurilor > 3 m ≤ 5 m; — înălțimea deșeurilor > 5 m.	5,0 7,5 12,5 20,0	0,083 0,125 0,208 0,333	60	400
Plastic expandat: — înălțimea de depozitare ≤ 2 m; — înălțimea de depozitare > 2 m ≤ 3 m; — înălțimea de depozitare > 3 m ≤ 4 m; — înălțimea de depozitare > 4 m.	10,0 15,0 22,5 30,0	0,166 0,250 0,375 0,500	60	150 150 200 200”

33. **Punctul 9.21 se abrogă.**

34. **La punctul 12.3, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(2) Se pot adopta soluțiile de alimentare cu apă prezentate în pct. 12.2 alin. (1) lit. a), b), c) și e) cu următoarele condiții:

a) instalația de incendiu se racordează direct la conducta de alimentare cu apă dacă compania de apă certifică în scris funcționarea rețelei la debitul și presiunile necesare funcționării instalației de stingere a incendiilor;

b) rezervoare de acumulare cu capacitate totală și stație de pompare, când compania de apă nu asigură debitul și presiunea necesare funcționării instalației de stingere a incendiilor;

c) rezervoare de acumulare cu capacitate redusă și stație de pompare, dacă compania de apă certifică în scris funcționarea rețelei la debitul constant, dar insuficiente funcționării instalației de stingere a incendiilor;

d) rezervor-tampon închis și stație de pompare, dacă compania de apă certifică în scris funcționarea rețelei, la debit și presiune constante, dar insuficiente funcționării instalației de stingere a incendiilor și soluția se adoptă conform cap. 9.5 din SR EN 12845.”

35. **Punctul 12.4 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„12.4. Rezerva de apă necesară stingerii incendiilor se poate păstra în rezervoare de acumulare independente sau comune, care servesc și alți consumatori.”

36. **Punctele 12.11 și 12.12 se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„12.11. La toate rezervoarele și bazinele amplasate la o distanță mai mică de 1.000 m de construcție, inclusiv la cele interioare, se prevede posibilitatea alimentării cu apă direct din acestea a pompelor mobile de intervenție în caz de incendiu prin intermediul racordurilor Storz DN 100. Fac excepție rezervoarele independente și rezervoarele interioare, cu capacitate de maximum 10 m<sup>3</sup>, și rezervoarele la care nu se asigură înălțimea maximă de aspirație.

12.12. Punctele de alimentare a pompelor mobile de incendiu din bazine sau rezervoare exterioare, precum și punctele de staționare a pompelor se recomandă să fie amplasate la minimum 10 m de clădirile cu nivel de stabilitate la foc I—II și la 20 m de cele încadrate în nivelurile de stabilitate III—V sau față de depozite deschise de materiale și lichide combustibile.”

37. **La punctul 12.15, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:**

„(3) Căminele de alimentare directă cu apă a pompelor mobile în caz de incendiu constituie o alternativă la alimentarea cu apă a pompelor mobile direct din rezervoare și bazine prin intermediul racordurilor Storz DN 100.”

38. **Punctul 13.2 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„13.2. Alimentarea cu energie electrică a pompelor și a robinetelor de incendiu se face în conformitate cu Normativul I7.”

39. **La punctul 13.3, alineatul (3) se abrogă.**

40. **Punctul 13.11 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„13.11. Instalațiile automate de stingere a incendiilor (sprinklere standard sau sprinklere deschise, apă pulverizată) au asigurate debitele și presiunile de stingere pe tot timpul teoretic de intervenție prin stații de ridicare a presiunii.”

41. **La punctul 13.14, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„13.14. (1) Pompele de incendiu se montează astfel încât nivelul rezervei de apă pentru incendiu să fie mai sus decât partea superioară a corpului pompei (pompă înecată). Conductele de legătură între pompe și rezervor nu se montează deasupra nivelului rezervei de apă pentru incendiu. Fac excepție pompele prevăzute cu sisteme de autoamorsare agrementate tehnic, care se montează conform indicațiilor producătorului.”

42. **Punctul 13.19 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„13.19. (1) Când se montează mai mult de două pompe, pentru una sau mai multe rețele, se admite prevederea unei conducte de aspirație — tip colector — prevăzută cu cel puțin două sorburi, calculate fiecare pentru întregul debit teoretic în caz de incendiu și astfel realizate încât, în cazul unei avarii la elementele componente, să se asigure funcționarea instalației la parametrii proiectați.

(2) Pentru pompele aferente instalației automate de stingere cu sprinklere se respectă schemele de montare prevăzute în SR EN 12845.”

43. **Punctele 13.21—13.23 se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„13.21. Alimentarea cu apă a instalațiilor de stingere de la autospecialele de intervenție se realizează în conformitate cu prevederile normativului.

13.22. Stațiile de pompare pentru apa de incendiu pot fi instalate în clădiri independente sau pot fi înglobate în clădiri civile ori de producție și/sau depozitare care au risc de incendiu mare, mijlociu, mic ori alipite de acestea.

13.23. (1) Încăperile stațiilor de pompare, înglobate sau alipite clădirilor cu alte destinații, se separă de restul clădirii prin elemente rezistente la foc.

(2) Stațiile de pompare pentru stingerea incendiului dispuse în construcții, care asigură un debit de stingere mai mare de 4,2 l/s, se separă față de restul construcției cu elemente clasa de reacție la foc A1 sau A2-s1d0, rezistente la foc corespunzător densității sarcinii termice (q) din încăperile adiacente, dar minimum EI/REI 180 pentru pereți și minimum REI 90 pentru planșee.

(3) Stația de pompare a apei pentru stingerea incendiilor care asigură un debit mai mare de 4,2 l/s poate să comunice cu restul construcției printr-un gol funcțional protejat cu ușă rezistentă la foc EI<sub>2</sub> 90-C3 sau prin încăperea-tampon prevăzută cu uși rezistente la foc EI<sub>2</sub> 45-C3.

(4) În încăperea stației de pompare a apei pentru stingerea incendiului care asigură un debit mai mare de 4,2 l/s se pot monta numai instalațiile, dispozitivele și aparatele specifice acestei funcțiuni și va avea asigurată o cale de acces din exterior (ușă directă din exterior sau dintr-o scară comună de circulație).

(5) Stațiile de pompare a apei pentru stingerea incendiilor care asigură un debit mai mic sau egal cu 4,2 l/s se separă de restul construcției cu elemente clasa de reacție la foc A1 sau A2-s1d0, rezistente la foc corespunzător densității sarcinii termice (q) din încăperile adiacente, dar minimum EI/REI 60 pentru pereți și minimum REI 45 pentru planșee. Stația poate să comunice cu restul construcției printr-un gol funcțional protejat cu ușă rezistentă la foc EI<sub>2</sub> 30-C3 fără a fi obligatoriu accesul din exterior (ușă directă din exterior sau dintr-o scară comună de circulație). Stația poate să aibă acces dintr-un hol/coridor aflat în legătură directă cu o scară de evacuare.”

**44. Punctul 13.25 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„13.25. Încăperile în care se găsesc pompele de incendiu se prevăd cu legătură telefonică directă cu serviciul privat/voluntar pentru situații de urgență, constituit conform reglementărilor specifice, atunci când debitul de apă pentru stingerea incendiului din interior și exterior este mai mare de 20 l/s.”

**45. Punctul 13.27 se abrogă.**

**46. La punctul 13.31, literele a) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„a) dacă instalația are hidranți interiori și hidranți exteriori de incendiu, se consideră — la construcțiile civile, precum și la clădirile de producție și/sau depozitare care sunt echipate cu instalații automate de stingere a incendiilor tip sprinkler, din categoria de importanță normală — funcționarea hidranților de incendiu interiori timp de 10 minute, iar a celor exteriori în următoarele 180 de minute;

f) pentru parcajele subterane din categoria P1 și P2, definite conform reglementărilor tehnice specifice, care nu sunt echipate cu instalații automate de stingere a incendiilor tip sprinkler, parcaje supraterane închise cu mai mult de 10 autoturisme ori cu peste 2 (două) niveluri, parcaje supraterane deschise cu peste 2 (două) niveluri sau cu mai mult de 50 autoturisme, clădiri de producție și/sau depozitare care nu sunt echipate cu instalații automate de stingere a incendiilor tip sprinkler, în primele 30 de minute se asigură funcționarea hidranților de incendiu interiori, iar în următoarele 180 de minute se asigură numai funcționarea hidranților de incendiu exteriori.”

**47. Punctul 23.50 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„23.50. (1) Conectarea la rețeaua de alimentare cu energie electrică a generatoarelor de aerosoli cu acționare electrică se realizează obligatoriu în următoarea ordine:

- a) se conectează firele la terminalele generatorului de aerosoli;
- b) se conectează firele la componentele sistemului de stingere a incendiilor;
- c) se conectează firele la sursa de energie.

(2) Generatoarele de aerosoli cu acționare prin fitil termic sau element fuzibil pot avea aceste dispozitive asamblate la unitatea activă.”

**48. Punctul 23.51 se abrogă.**

**49. Punctul 24.32 se renumerează ca punctul 24.31, se modifică și va avea următorul cuprins:**

„24.31. (1) Etanșările de vapori trebuie prevăzute pentru a preveni scurgerea în aer a gazelor sau vaporilor din rezervoarele cu capac fix.

(2) Aceste dispozitive trebuie să fie rezistente la acțiunea vaporilor de produs stocat. În cazul acționării sistemului de spumă, aceste dispozitive trebuie să poată fi distruse sau ușor de deschis.

(3) Etanșările de vapori trebuie să fie conforme cu cerințele EN 13565-1.”

**50. Punctul 24.100 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„24.100. Conductele amplasate în clădiri și în exterior trebuie să fie marcate în funcție de mediul fluid transportat conform reglementărilor tehnice specifice.”

**51. Punctul 26.1 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„26.1. Proprietățile aburului ca substanță de stingere a incendiului, mecanismul stingerii cu abur a incendiilor și

domeniile recomandate pentru instalațiile de stingere cu abur a incendiilor sunt prezentate în anexa nr. 27.”

**52. La punctul 28.3, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„28.3. (1) Beneficiarul trebuie să realizeze, în condițiile art. 27.8, cu o persoană fizică sau juridică autorizată, pe baza unui program de verificări și mentenanță, cel puțin semestrial, verificarea funcționării instalației sub presiune, cu furtunul derulat complet, pentru a constata dacă:

a) nu sunt scurgeri, deformări, distrugerii și crăpături pe întreaga lungime a furtunului; în cazul unui semn de defect, furtunul se înlocuiește imediat cu un alt furtun încercat la presiunea de lucru maximă;

b) dispozitivele de fixare sunt solide și nedeteriorate;

c) debitul de apă este continuu și suficient (se recomandă utilizarea unui debitmetru și a unui manometru);

d) sistemul de derulare funcționează ușor;

e) țeava funcționează corespunzător.”

**53. Punctul 28.12 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„28.12. Efectuarea lucrărilor cuprinse în graficul de verificare, reparații curente și mentenanță se realizează de către beneficiar, în condițiile pct. 27.8, prin persoane fizice sau juridice autorizate.”

**54. Punctul 31.5 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„31.5. Efectuarea lucrărilor cuprinse în graficul de verificare, reparații curente și mentenanță se realizează de către beneficiar, în condițiile pct. 27.8, prin persoane fizice sau juridice autorizate.”

**55. Punctul 31.38 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„31.38. Calitatea spumantului concentrat. Se urmăresc minimum următoarele:

a) sediment;

b) viscozitate;

c) pH;

d) tensiune superficială;

e) coeficient de etalare;

f) înfiere și drenaj.”

**56. Punctul 31.40 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„31.40. La fiecare trei ani de la data achiziției spumantului se face o încercare de stingere conform SR EN 1568 pe o probă luată din rezervor.”

**57. Punctul 32.5 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„32.5. Efectuarea lucrărilor cuprinse în graficul de verificare, reparații curente și mentenanță se realizează de către beneficiar, în condițiile pct. 27.8, prin persoane fizice sau juridice autorizate potrivit prevederilor Legii nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor, cu modificările și completările ulterioare.”

**58. Punctul 32.31 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„32.31. Se verifică starea pulberii stocate în rezervoare: densitate aparentă, analiza granulometrică, rezistența la aglutinare și aglomerare, hidrofobie și conținut de apă.”

**59. Punctul 32.32 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„32.32. Determinarea parametrilor descriși la pct. 32.31 se realizează conform prevederilor standardului SR EN 615, la un laborator acreditat.”

**60. Anexa nr. 3 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„ANEXA Nr. 3

Numărul jeturilor în funcțiune simultană pentru instalații cu hidranți de incendiu interiori

Nr. crt.	Destinația și caracteristicile clădirii protejate	Numărul jeturilor în funcțiune simultană	Debitul de calcul al instalației [l/s]
1.	— Clădiri administrative, pentru turism, cult, învățământ, financiar-bancare și sport — Gări, autogări și aerogări — Spații accesibile publicului din stațiile de metrou — Clădiri cu săli aglomerate, cu excepția sălii aglomerate — Construcții civile cu $A_c > 600 \text{ m}^2$ și mai mult de 3 (trei) niveluri supraterane, cu excepția locuințelor: a) cu un volum mai mic de $25.000 \text{ m}^3$ b) cu un volum de $25.000 \text{ m}^3$ sau mai mare	1	2,1
		2	4,2
2.	— Clădiri pentru comerț, cultură, sănătate și cele de învățământ care adăpostesc copii de vârstă preșcolară — Clădiri de producție și/sau depozitare — Clădiri cu funcțiuni mixte — Garaje, depourile pentru tramvaie și vagoane destinate circulației pe căile ferate, parcaje subterane sau supraterane, clădiri și spații subterane: a) cu un volum mai mic de $5.000 \text{ m}^3$ b) cu un volum de $5.000 \text{ m}^3$ sau mai mare	1	2,1
		2	4,2
3.	— Săli aglomerate — Săli de competiții sportive cu o capacitate de peste 600 locuri: a) situate în clădiri cu nivel de stabilitate la incendiu I și II b) situate în clădiri cu nivel de stabilitate la incendiu III și IV	2	4,2
		3	6,3
4.	Clădiri înalte	2	4,2
5.	— Teatre, cluburi și case de cultură, cu scenă amenajată: a) cu mai puțin de 1.000 locuri b) cu 1.000 locuri sau mai mult	3	6,3
		4	8,4
6.	Clădiri foarte înalte: a) cu un volum până la $50.000 \text{ m}^3$ b) cu un volum peste $50.000 \text{ m}^3$	3	6,3
		4	8,4

NOTA 1: Bătaia eficace a unui jet trebuie să asigure, pentru presiunea de 2 bari, următoarele lungimi minime:

- a) 10 metri pentru jetul compact;
- b) 6 metri pentru jetul pulverizat sub formă de perdea;
- c) 3 metri pentru jetul pulverizat conic.

NOTA 2: Debitul menționat în coloana 4 reprezintă valoarea cumulată a jeturilor în funcțiune simultană.

NOTA 3: La stabilirea numărului jeturilor în funcțiune simultană se va ține seamă și de prevederile reglementărilor tehnice în vigoare.

NOTA 4: Cazurile când două jeturi în funcțiune simultană trebuie să atingă amândouă fiecare punct din interiorul încăperilor sunt prevăzute în mod expres în normativ și în reglementările specifice.”

**61. Anexa nr. 6 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„ANEXA Nr. 6

Debitul pentru un incendiu exterior  $q_{ie}$ [l/s] și numărul de incendii simultane pentru centre populate

Numărul locuitorilor din centrul populat (N)	Numărul de incendii simultane (n)	$q_{ie}$ [l/s]	
		clădiri cu 1 ... 4 niveluri	clădiri cu peste 4 niveluri
≤ 5.000	1	5	10
5.001 ... 10.000	1	10	15
10.001 ... 25.000	2	10	15
25.001 ... 50.000	2	20	25
50.001 ... 100.000	2	25	35
100.001 ... 200.000	2	30	40
200.001 ... 300.000	3	40	55

Numărul locuitorilor din centrul populat (N)	Numărul de incendii simultane (n)	$q_{ie}$ [l/s]	
		clădiri cu 1 ... 4 niveluri	clădiri cu peste 4 niveluri
300.001 ... 400.000	3	—	70
400.001 ... 500.000	3	—	80
500.001 ... 600.000	3	—	85
600.001 ... 700.000	3	—	90
700.001 ... 800.000	3	—	95
800.001 ... 1.000.000	3	—	100

## OBSERVAȚII:

1. Valorile din anexa nr. 6 se aplică și în cazul cartierelor izolate, separate de centrul populat printr-o zonă neconstruită, mai lată de 300 m.
2. Debitul pentru un incendiu ( $q_{ie}$ ) și numărul de incendii simultane (n) pentru centrele populate cu peste 1.000.000 de locuitori se determină pe bază de studii speciale.”

## 62. La anexa nr. 7, observația nr. 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3. Pentru stabilirea debitelor la clădiri cu mai multe compartimente de incendiu, debitul se alege pentru compartimentul cu volumul cel mai mare.”

## 63. Anexa nr. 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ANEXA Nr. 8

Debitul de apă pentru stingerea din exterior a unui incendiu  $q_{ie}$  la clădiri de producție și depozitare

Nivelul de stabilitate la incendiu al clădirii	Risc de incendiu	Debitul de apă pentru stingerea unui incendiu, $q_{ie}$ [l/s] raportat la volumul compartimentului de incendiu, în m <sup>3</sup>							
		până la 2000	2001 ... 3000	3001 ... 5000	5001 ... 20000	20001 ... 50000	50001 ... 200000	200001 ... 400000	peste 400000
I, II	Mijlociu (mediu)/categoria D pericol de incendiu, mic/categoria E pericol de incendiu	5	5	5	10	10	10	20 (15)	20 (15)
	Foarte mare/categoria A sau B pericol de incendiu, mare/categoria C pericol de incendiu	5	10	10	15	20 (15)	30 (20)	35 (25)	40 (30)
III	Mijlociu (mediu)/categoria D pericol de incendiu, mic/categoria E pericol de incendiu	5	5	10	15 (10)	20 (15)	30 (20)	—	—
	Mare/categoria C pericol de incendiu	5	10	15 (10)	20 (15)	30 (20)	40 (30)	—	—
IV, V	Mijlociu (mediu)/categoria D pericol de incendiu, mic/categoria E pericol de incendiu	5	10	15 (10)	20 (15)	20 (15)	—	—	—
	Mare/categoria C pericol de incendiu	5	15	20 (15)	25 (20)	40 (30)	—	—	—

## OBSERVAȚII

1. Pentru stabilirea debitelor la clădire împărțite în compartimente de incendiu, debitul de apă se calculează pentru compartimentul cu volumul cel mai mare.
2. Valorile din paranteze se aplică pentru construcțiile echipate cu instalații de stingere cu sprinklere.”

## 64. Anexa nr. 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

ANEXA Nr. 9

Debitul de apă pentru stingerea din exterior a unui incendiu  $q_{ie}$  la clădiri monobloc

Risc de incendiu	Debitul de apă pentru stingerea unui incendiu, $q_{ie}$ [l/s] raportat la volumul compartimentului de incendiu în $m^3$							
	până la 100000	100001 ... 200000	200001 ... 300000	300001 ... 400000	400001 ... 500000	500001 ... 600000	600001 ... 700000	700001 ... 800000 și peste
Foarte mare/categoria A sau B pericol de incendiu, mare/categoria C pericol de incendiu, mijlociu (mediu)/categoria D pericol de incendiu	30 (20)	40 (30)	50 (40)	60 (45)	70 (50)	80 (55)	90 (60)	100 (65)
Mic/categoria E pericol de incendiu	15 (10)	20 (15)	25 (20)	30 (20)	35 (25)	40 (30)	45 (35)	50 (40)

## OBSERVAȚII

1. Pentru stabilirea debitelor la clădire împărțite în compartimente de incendiu, debitul de apă se calculează pentru compartimentul cu volumul cel mai mare.

2. Valorile din paranteze se aplică pentru construcțiile echipate cu instalații de stingere cu sprinklere.”

**Art. II.** — Contractele pentru serviciile de proiectare încheiate până la data intrării în vigoare a prezentului ordin se finalizează cu respectarea reglementărilor tehnice în vigoare la data semnării acestora.

**Art. III.** — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,  
**Paul Stănescu**

București, 25 octombrie 2018.  
Nr. 6.026.

## ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

### ORDIN

**pentru modificarea Clauzelor obligatorii din contractele pentru prestarea serviciilor în vederea realizării lucrărilor de racordare la rețelele electrice de interes public, aprobate prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 95/2018**

Având în vedere prevederile art. 25 alin. (1) și ale art. 46 alin. (1) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. c) și ale art. 9 alin. (1) lit. h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

**președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei** emite prezentul ordin.

**Art. I.** — Clauzele obligatorii din contractele pentru prestarea serviciilor în vederea realizării lucrărilor de racordare la rețelele electrice de interes public, aprobate prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 95/2018, publicat în Monitorul Oficial al României nr. 517 din 25 iunie 2018, se modifică după cum urmează:

— **La articolul 22 alineatul (1), litera b) va avea următorul cuprins:**

„b) garanția de bună execuție va fi constituită prin virament bancar într-un cont de garanție de bună execuție deschis de OE în favoarea OR la o bancă agreată de părțile contractante, prin

scrisoare de garanție bancară sau alt instrument de garantare emis de o societate de asigurări, instrument care va avea aceeași forță juridică și aplicabilitate ca scrisoarea de garanție bancară, fiind necondiționat, ferm, irevocabil și reprezentând o garanție autonomă și independentă; instrumentul de garantare nu va conține termeni și condiții de excludere/limitare a răspunderii OE pentru obligațiile asumate prin Contract și va fi valabil până la data semnării PVRF, aferent lucrărilor executate în baza Contractului;”.

**Art. II.** — Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A., operatorii de distribuție din

sectorul energiei electrice și operatorii economici atestați care proiectează și/sau execută instalații electrice duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar direcțiile din cadrul Autorității

Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea acestora.

**Art. III.** — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,  
**Henorel Florin Soreață**

București, 7 noiembrie 2018.  
Nr. 185.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

## O R D I N

### privind modificarea Clauzelor obligatorii din contractele pentru prestarea serviciilor în vederea realizării lucrărilor de racordare la sistemul de distribuție/transport a/al gazelor naturale, aprobate prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 96/2018

Având în vedere prevederile art. 130 alin. (1) lit. e) și ale art. 138 alin. (1) lit. d<sup>1</sup>) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. c) și ale art. 10 alin. (1) lit. q) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

**președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei** emite prezentul ordin.

**Art. I.** — Clauzele obligatorii din contractele pentru prestarea serviciilor în vederea realizării lucrărilor de racordare la sistemul de distribuție/transport a/al gazelor naturale, aprobate prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 96/2018, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 512 din 21 iunie 2018, se modifică după cum urmează:

— **La articolul 22 alineatul (1), litera b) va avea următorul cuprins:**

„b) garanția de bună execuție va fi constituită prin virament bancar într-un cont de garanție de bună execuție deschis de OEP/OEE în favoarea OD/OTS, la o bancă agreată de toate părțile contractante, prin scrisoare de garanție bancară sau alt instrument de garantare emis de o societate de asigurări, instrument care va avea aceeași forță juridică și aplicabilitate ca scrisoarea de garanție bancară, fiind necondiționat, ferm,

irevocabil și reprezentând o garanție autonomă și independentă; instrumentul de garantare nu va conține termeni și condiții de excludere/limitare a răspunderii OEP/OEE pentru obligațiile asumate prin contract și va fi valabil până la data încheierii PVRF, aferent lucrărilor executate în baza contractului;”.

**Art. II.** — Societatea Națională de Transport al Gazelor Naturale Transgaz — S.A., operatorii de distribuție a gazelor naturale, operatorii economici autorizați pentru proiectarea și/sau execuția sistemelor de distribuție/transport a/al gazelor naturale, precum și verificatorii de proiecte atestați pentru sistemele de distribuție/transport a/al gazelor naturale vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar entitățile organizatorice din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei vor urmări respectarea acestora.

**Art. III.** — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,  
**Henorel Florin Soreață**

București, 7 noiembrie 2018.  
Nr. 186.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,  
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București  
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București  
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)  
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro  
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,  
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72  
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

